planū ⁊ vſitatū intellectū verboꝝ apꝺ oēs
vtētes ratione/ ꝙ ſit error in articulis fidei/
qui ſunt ſupra nature facultatē. ⁊ in agibi-
libus ꝙ ſpeculabilibus. ¶ Conditionalis
ꝓteſtatio vel ꝯfeſſio non ſufficit ad purga-
tionē legitimā/ ſup publicatōe vel ꝺefēſiōe
vel aṅotatōe erroꝝ/ quoꝝ oppoſitas verita
tes tenet̄ errans explicita fide tenere. ¶ Diſ
famatus publice ⁊ notorie/ ſup publicatōe
aut ꝺefenſione erroꝝ ꝯtrarioꝝ recte fidei ⁊
moribus tenet̄ ſeipm̄ purgare/ ſi pōt coraꝫ
iudice legitimo etiā nemine eū ꝑſonalit̄ ac
cuſante/ tenet̄ eni ſeruare famā ꝓpriaꝫ/ ⁊ ab
alijs ſcādala preſtita remouere. ¶ Pax re-
gnoꝝ ꝑ chriſtianitatē vix pōt efficaci⁹ ⁊ ꝺi-
uinius ꝓcurari ꝙ ꝑ legitimā extirpationē
erroꝝ ⁊ correctionē errantiū. ¶ Querere ꝓ
uiſionē ſup extirpatōe erroꝝ ⁊ correptione
errantiū nō eſt impedire ꝓſecutōneꝫ vnio
nis eccleſie/ ſed eſt eā iuuare ⁊ accelerare m̄l
tis attentis. ita vt verū ſit/ ꝙ oportet vnum
facere/ ⁊ aliud nō obmittere.

Explicit.

Sequitur propoſitō

facta corā concilio generali conſtañ. ex par-
te regis francie ꝑ eximiū ſacre theologie ꝓ
feſſorem/ ꝺn̄m cancellariū pariſieñ. Anno
domini. M. cccc. xvj. ꝺie quinta maij. Re
ſponſiua ad quādam ꝓpoſitioneꝫ ex parte
ꝺn̄i burgundie ꝑ epm̄ Atterabatenſem pri⁹
videlicet ſcꝺa ꝺicti menſis factā.

Reuerēdiſſimi
patres ac ꝺn̄i preclariſſimi/
ꝺeo inſup amabiles egregij
ac ſpectabiles viri ꝺoctiſſi-
mi atq̃ ſapientes. Deus q̇
glorificat̄ in cōcilio ſancto-
rum magn⁹ ⁊ terribilis mihi locuturo. imo
nobis humilib⁹ ambaſiatorib⁹ chriſtianiſſi
mi francoꝝ regis/ ꝓ parte ſua ⁊ veritat̄ ca-
tholice ꝺefenſione locuturis/ coram hoc ſa
croſanctoꝝ ꝯcilio/ in ſpiritu pacis ⁊ lenita-
tis ꝯgregato/ in quo glorificat̄ ꝺeus. exorā
dus ē in primis/ ac ſibi ꝺicendū cum ꝓphe-
ta. Deus iudiciū tuū regi ꝺa. Accomoduꝫ
ſatis eſt qꝺ ſequit̄/ ⁊ iuſticiā tuā filio regis
Iuſte quidem ſic expoſcim⁹. rite ſic exordi
mur. qm̄ ꝺicēte eodē ꝓpheta. Honor regl

iudiciū ꝺiligit. Que ratio? Nimirū q2 con
ſtitut⁹ ē rex a ꝺeo iudex oīm in vindictā ma
lefactoꝝ/ laudē vero bonoꝝ. neq̃ enim ſine
cauſa gladiū portat. Confitet̄ hoc ipm̄ pia
grataq̃ recognitōne/ idem rex ſuis patenti
bus litteris ꝓut infra ꝺocebimus. Sed ve
mūdo a ſcādalis/ ve calūniātibus chriſtia-
niſſimū regem ſupbis/ ita vt exclamare fas
habeat tā apud ꝺeū ꝙ apud hoc ꝯciliū ꝺei
nutu ꝯgregatū. Feci iudiciū ⁊ iuſticiam ne
tradas me calūniātib⁹ me. Et illud qꝺ ſeq-
tur. Suſcipe ſeruū tuū in bonū/ nō calūni
entur me ſupbi. Et a q̇bus oro calūnianti
bus querit rex eripi? q̄les ſunt iſte calūnie.
Dicem⁹ pauca ꝓ re tāta vt ꝓtinus ad rem
veniam⁹ quā exponere atq̃ ꝺefendere miſ-
ſi ſum⁹ nos humiles ⁊ ꝺeuoti eiuſꝺē regis
ambaſiatores. Ecce calūnia ꝺicētiū etiā in
hoc ꝯcilio/ quā aurib⁹ his accepi. Quid q̄ri
tis? Rex veſter nō fecit iudiciū ⁊ iuſticiam
ſup nece luctuoſiſſima vnici fratris ſui/ q̄m
vel ꝺiſſimulauit vel indulſit. Calūniantur
ex aduerſo plurimi ꝺicētes. Rex vtiq̃ iuſti
ficationē mortis illius non iuſte ꝺānari fe-
cit vel ꝑmiſit. quā mortē nō reprobare/ ſed
approbare ꝺebuerat. auditis calūnias qua
quauerſuꝫ ꝺextrorſuꝫ ⁊ ſiniſtrorſuꝫ q̄s quō
ꝺiſſoluem⁹. Attēdite pr̄es orthodoxi. alle
gatū nup hic audiſtis. ⁊ i ep̄la ꝺn̄ice currē-
tis ſcriptū ē. Seq̄mini inq̇t veſtigia eius/ q̇
pctm̄ nō fecit ⁊ hic ē xp̄s ih̄s quē inuenim⁹
ꝓprias iniurias eq̄nimit̄ indulſiſſe/ q̇ cum
malediceret̄ ſicut ſubdit petrus nō maledi
cebat cū pateret̄ nō cōminabat̄. Ipſum ve
ro pr̄is ſui ꝺei/ ꝺiuineq̃ legis ſue contume
lias acrit̄ repuliſſe legim⁹ ſemꝑ. adeo ꝙ refe
rēte marco ꝺictū eſt q̄nq̃ ꝺe eo ꝓpter feruo
rem ꝺefendēꝺe legis ꝺei. qm̄ in furorē ver-
ſus ē. Notat iſta Chryſo. ſup illud Mat.
Vade retro ſathanas/ vbi nos inculpat q̇
mites in iniurijs ꝺei ſum⁹/ acres vero ⁊ im
placabiles imo crudeles in noſtris vindi-
candis inuenimur. Nō ſic moyſes q̇ man
ſuetiſſim⁹ exiſtens oīm qui erāt in terra/ mi
ra ſeueritate p̄uaricatores legis ꝺiuine vin
dicare curauit. Rex igit̄ xp̄ianiſſimus ⁊ ve
re māſuetiſſim⁹ atq̃ tot⁹ amabilis/ ſequēdo
veſtigia eius q̇ peccatū nō fecit/ ꝓnus fuit
ac indulgētiſſim⁹ in ꝑſonalib⁹ iniurijs ſicut
ꝯ fuerat ip̄e frater ſuus quo iubente nemo

vnq̃ vita priuatus ē. Recogitat idem rex
velut ad ſe dictū/ q̄ reges iſrael clementes
ſunt. Et illud ſalomonis. Miſericordia et
veritas cuſtodiūt regem/ ⁊ clementia robo
rat̃ thron⁹ eius. Quaobrem ſicut tradit in
his patētibus lr̃is miſcdia in eo ſuperexalta-
uit iudiciū. dū de fratris amantiſſimi nece
vindictā non accepit. At vero dū ad iniu-
rias diuine legis ac fidei/ dū in adulteratio
nem ſacrilegam verbi dei ꝓceſſum eſt. ipſe
nulla ratōe potuit hactenus induci/ vt diſ
ſimulāter eas ferret. approbādo iuſtificatō
nem ſceleratā hereticalē ⁊ impiam hui⁹ exe
crāde necis tenuit mīam in primo. verita-
tem in altero cuſtodiuit. ¶ Accipite pa- Q
tres ꝯſcripti memorit̃ queadmodū col-
laudauit. ⁊ grās egit ipe rex/ huic ſacro ꝯci
lio. q̄ hāc aſſertōz Quib⁹ tyrānis ⁊c̃. dāna-
uerat vt hereticā. Que qdē aſſertio ſicut re-
ferūt p̄dicte lr̃e inuenta ē ex teſtimonio fide
digno/ ſufficiēter cōtineri in dānata ꝓpoſi-
tione defuncti Ma. Jo. parui/ q̄ iuſtifica-
re mortē hāc nitit̃ horribilem. Et ecce teſti
moniū. xvj. magiſtroꝝ in theologia in his
lr̃is quales ſunt apō iudices. Lectura vero
tam iſtarū q̄ aliarū lr̃arū atq̧ ſcedularum
placeat vt reſeruet̃ in finem. ne fiat interim
nr̃a veluti cicatricoſa narratio. ¶ Porro li
cet habeat paruitas mea/ hoc loco patres
celeberrimi/ grandē ⁊ multā aduerſus calū
niātes me rn̄dendi materiā nihilomin⁹ pu
det me ⁊ pudere debet q̄ ſum puluis ⁊ cinis
ſi nō ad imitatōez xp̄i capitis noſtri. ſi non
exemplo chriſtianiſſimi regis vt prefert̃. ſi
non ad publicā huius ſacri concilij iuſſio-
nem. quāq̧ velut e celo ſonantem libēs ac-
cipio/ ſi non inquā nunc agam diſſimulan
ter circa ꝓprias iniurias/ q̄tinus illas di ac
fidei moroſius ⁊ eo efficacius q̄ patiētius/
poſſim ꝓſequi. Decreui preterea nō inſiſte
re circa relationez eoꝝ que ſunt in facto. de
qbus cōſtare poterit ⁊ poteſt/ quis vera vel
falſa dixerit in ꝓſpectu tam ſacri concilij.
Nam conari oīa falſa refellere. ⁊ morden-
tes remordere. cōtentio potius canina eſt:
muliebris ꝓcax ⁊ indigna q̄ grauitas chri
ſtiana. Chriſtus iam dixi ⁊ repeto/ cū male
diceret̃ nō maledicebat/ cum pateretur nō
cōminabat̃. vbi ſatis quid ſeq̄mur admo-
nuit legi q̄ dixit. verba iniquoꝝ p̄ualuerūt
ſup nos. Sequit̃ fruct⁹. ⁊ impietatib⁹ nr̄is
tu ꝓpiciaberis. Fruct⁹ plane ſalubris ⁊ vber
rimus fuit ni fallor rex dauid cui⁹ hec vb̃a
ſunt q̄ cū malediceret̃ a ſemey dixit ad aby
ſai volentē eū ꝯfodere. Dimitte vt maledi-
cat mihi ſi forte reddat mihi dn̄s bonū ꝓ
maledictōe hodierna. Porro ſi quē verbis
cōſtringā/ puſillū vel magnū/ neq̧ eni glo
rior me ꝑfectū eſſe qualē iacobus loquitur
dicens. qui verbo non offendit hic ꝑfectus
eſt vir. veniam ſupplex peto. Deniq̧ quali
zelo vel intentōe materiā hanc fidei/ caſtiſ-
ſima mētis integritate tractandā ꝓſecutus
vſq̧ modo fuerim/ ſcis o cordium deus in
ſpector/ teſtimoniū mihi ꝑhibēte ꝯſcientia
q̄ nihil mihi ꝯſcius ſum aliud intendiſſe
principalit̃ deliberato ⁊ recollecto in ſe aio
niſi dilectionē ⁊ emēdatōez hominū/ cum
odio ⁊ extirpatōe vicioꝝ ⁊ erroꝝ. etiaz vſq̧
ad certa diſcrimia corpis ⁊ vite. Hoc odiū
habebat q̄ dixit. Perfecto odio oderā illos
Glo. ꝑfectū odiū eſt diligere naturā vel ꝑ-
ſonā: culpā odiſſe. Sed qd ſequit̃: inimici
facti ſunt mihi. ꝓpterea ſi tale mihi ꝯtigerit
āmirari nō debeo. Vetus eni ⁊ tritum vul
go ꝓuerbiū eſt. Veritas odiū parit. q̄ et ſi
nihil mihi ꝯſcius ſum. nihilomin⁹ procla-
mo tremēs ⁊ pauidus cū apl̃o. q̄ nō i hoc
iuſtificat⁹ ſum. Nam q̄ me iudicat dn̄s eſt
dn̄s ille magnus ⁊ terribilis. ante cui⁹ tri
bunal ſtabimus oēs. Illic apte videbit̃ q̄
quis zelo q̄ ſinceritate ⁊ ſimplicitate/ fidem
ac legem ſuā ſeruauerit/ defenderit/ ⁊ ꝓ ea
certauerit. Felix q̄ tūc dicere poterit ex vero
corde. Feci iudiciū ⁊ iuſticiā. Felix q̄ imita-
tus fuerit mō quo p̄dixim⁹ xp̄m/ ꝓprias to
lerādo ⁊ diuinas abſq̧ vlla miſeratōe iniu
rias ꝓſequēdo. Felix deniq̧ cui ꝓ zelo do
mus dei dici potuerit. Iſte ſanctus ꝓ lege
dei ſui certauit vſq̧ ad mortē. ⁊ a v̈bis ipio
rum nō timuit. fundat⁹ eī erat ſupra firmā
petraz. ¶ His itaq̧ p̄locutis liberatus R
videor ab oneroſiſſima inutili ⁊ forte ꝓ
broſa ꝯtentōe rn̄dendi pūctualiter vel arti
culatim ad oīa q̄ ſunt in facto circa ꝓceſſuz
Reuerēdi pr̄is ep̄i pariſi. ⁊ inq̄ſitores here
tice prauitatꝭ in toto regno frācie/ Qui pro
ceſſus ſi ſit in hac ciuitate ꝯſtan. poſtulam⁹
atq̧ req̄rim⁹ q̄ ponat̃ in manib⁹ ꝯcilij. con
ſtāter affirmo ſalua cuiuſcūq̧ reuerentia ⁊

honore/ ꝙ alit̃ pridie multa dicebant̃ ꝙ ha
beat in ſe verus ꝓceſſus. qualẽ autenticatũ
ſperamus in breui recipe. Proinde q̊ ad ꝓ
ceſſus alios hic habitos/ intendimꝰ dũ po-
ſtulatos iudices habuerimꝰ copiam petere
ac deinde ꝓcedere. ⁊ cauſam inſtruere pro
ꝑte chriſtianiſſimi regis/ ꝓut ratõnis ordo
poſtulabit/ ⁊ cũ oĩm debita celeritate. q2 ꝓ-
craſtinatões nõ querimus ſed qð iuſtũ eſt
querimus iuſte fieri. qð iuſtum eſt inqt lex
iuſte exequeris. Credite ꝙ talis obinde fuit
ad deũ deprecatio p̃miſſa. Deus iudicium
tuũ regi da. Verũ ſubmiſimus ex perſona
regis eiuſdẽ. Feci iudiciũ ⁊ iuſticiã/ non tra
das me calũniãtibus me. Illis itidem ad-
didimus. Redime me a calũnijs hominũ
vt cuſtodiã mandata tua. ¶ Supſunt ita-
qꝫ plurimi ſecundã fouentes calũniam/ vt
interim de prima ſileamꝰ/ cuius impugnã-
tio litteris iſtis inſerit̃. Hec eſt calumnia
ſicut audiuit cetus iſte ſanctiſſimꝰ ꝙ ꝓpo-
ſitionẽ defedentẽ Ma. Johan. paruí/ ⁊ aſ-
ſertiones nouez excerptas ab ipa/ rex idem
chriſtianiſſimus nõ recte damnari per ordi
narios iudices fidei fecit/ ꝑmiſit vel appro-
bauit. Que quidẽ ꝓpoſitio iuſtificare nitit̃
mortem fratris ſui/ iubente dño duce bur-
gundie per alios inflictã. Qua ſuper re cõ-
queritur ipe rex in his patẽtibus lr̃is. Te-
ſtor attamen deum in primis/ me non leto
ea ſed meſto ore recitaturũ que continent/
niſi ꝙ ita fieri defenſio cauſe regis. imo ca-
tholice veritatis ⁊ fidei nũc impellit. Pro-
teſtor igitur ꝙ non ad iniuriam cuiuſcũqꝫ
non in cauſam criminalem vel ꝑſonalẽ re-
cenſebo vnam preſentiũ litterarũ particu
lam/ qua ſic habet̃ ex perſona regis/ ſubin-
de inquit. Quid iniuſtius iuſtificatõne cri
minis? ⁊ talis criminis/ in quo quid laude
dignius qd remuneremꝰ ꝑpendite. Nunquid
autorẽ laudabimꝰ. ſed in eo defuit iudicia-
lis autoritas. ⁊ regiã noſtrã ſpernens/ inua
lidãqꝫ p̃dicans/ ⁊ enormiter ledẽs/ vſurpa-
uit. tot abutẽs beneficijs/ tot neceſſitudini-
bus/ quibus maieſtati noſtre etiã ipo iactã
te tenet̃ obnoxius. Nunquid miniſtros lau
dabimꝰ? Sed eoꝝ impietate ꝓditõe vecor
dia crudelitate ſeuitia cupiditate nihil exe-
crabilius fedi9 tetrius excogitari põt. Nũ-
qd facti modũ laudabimꝰ? Sꝫ hic ꝑ p̃me-
ditas din inſidias/ ꝑ ꝯfederatõez pluriũ/ ꝑ
ſimulatões blandas/ ꝑ mille amicitiarũ ſi-
gna fallacia/ ad ſubitũ fraterni regijqꝫ ſan-
guinis exitiũ tanꝙ̃ de beſtia ꝓceſſum eſt. ⁊
hoc hora tenebraꝝ ⁊ in tali ciuitate/ vbi ſe-
curitas/ plebeis etiã ⁊ aduenis eẽ debuerat
Nũquid operis rationẽ ⁊ cauſas laudabi-
mus? At nihil ibi ꝓbabile prius nihil po
ſterius inductũ eſt ꝓ teſtimonio/ ꝙ tali no
torie cõſtet qualẽ ſc̄m leges diuinas et ciui
les eẽ neceſſe eſt vbi viliſſimus etiã homo
rite vita priuat̃. Qualis nempe lex non pre
monitũ/ nõ auditũ/ nõ ꝯuictũ/ morte dam
nauerit ſicut ait nicodemus. ſicut ⁊ a feſto
notatũ eſt. Nunquid tandẽ facinoris hu9
euentũ laudabimꝰ/ ⁊ remuneratõe dotabi-
mus? Sed obinde florẽtiſſimũ iſtud p̃dẽ
regnũ noſtrũ/ iam ꝑ ſeptẽniũ tot calamita
tibus infandis attritũ eſt/ tñ in eo ſangui-
nis humani fuſuz fuit/ vt eſtimatõez oẽm
effugiat. ¶ Hic plane ẽ verus caſus/ pa-
tres eqſſimi atqꝫ ſapiẽtiſſimi/ hic ẽ caſus
cũ acuto/ breuis ſed valide reprobatõis/ te
lo poſitus autẽtice? qd ãbagibꝰ verborũ
Quo cognito qd adhuc egemꝰ teſtibꝰ: qd
circuĩtõibꝰ friuolis euaſionũ fruſtra uti
neceſſe ẽ. vbi morte hãc comitate ſunt leſa
maieſtas regia. aſſiſmoꝝ crudelitas impia
iuramẽtoꝝ violatõ fallax ⁊ blãda. legũ oĩm
diuĩe naturalis ⁊ hũane p̃uaricatõ notoria
deniqꝫ regni toti9 infanda calamitas ⁊ feda
¶ Nihilominꝰ o mores. o tempora. ſũt eti
am in hoc ſacro ꝯcilio/ qui tales circũſtan-
tiarũ notas vel nõ aduertentes/ vel neſciẽ-
tes/ vel diſſimulantes (negari quippe non
poſſunt) calũnias ſtruere nõ ceſſant aduer
ſus damnatõez reprobiſſime iuſtificatõis
huius latam. ¶ Calũnia prima. ¶ Calũ-
niant̃ aliq primo dicẽtes aſſertiones iſtas
aſſertore caruiſſe. nec ex ꝯſequẽti veniunt
iudicio fidei reprobãde. Sed reſpõdemus
primo ꝙ in erroꝝ damnatõne non oportet
aſſertorẽ dari. vbi notoriũ eſt ⁊ patens ſcã-
dalum ex doctrina tali. Et vtinam nec ha-
berent nec habuiſſent huiuſmodi aſſertio-
nes aſſertorẽ. ſed habuiſſe proceſſus indi-
cat/ et nunc plurimos habere in hoc ſacro
cõcilio aduerſam nõ pudet partem gloria
ri. A qua factũ eſt vt a loco hoc ſancto ⁊ ce
lebri. vña veritatis elucidatio ſperabat̃ inde

prochdolor falſitatis tenebre depreſſiores
ꝑ populū xpianū reſperſe ſūt. Dedit occa-
ſionē decretū publicatiōis votoꝝ ſeu deli-
berationū ꝑuſq̄ examinarent̄ int̄ mgr̄os et
ꝯferrent̄ ad inuicē cauſe/rationeſq̃ dicēdi.
Quibus aſpectis ⁊ libratis/ꝑs aduerſa ni-
hil ꝓbabilitatis/nihil ſolidi fūdamēti. nul
lū deniq̃ robur autoritatis compta fuiſſꝫ
habuiſſe. Et hoc ꝑſpicue videbit̄ dño ꝓpi-
cio. ſed egre ferimus ꝙ nō citius atq̃ ꝑus
¶ Calumnia. ij. Caluminant̄ alij ſcd'o ꝙ
aſſertiōes iſte ſūt infidelit̄ ⁊ perperā/prefa
to magr̄o Johanni parui ꝑ emulos attri-
bute. Moſtrāt he lr̄e regis ꝯriū. qđ mon-
ſtrabit̄ in ꝓceſſu. ex ipſa ꝓpoſitiōis inſpe-
ctiōe liquefit quā hic examinandā ⁊ dam-
nandā iudicialit̄ offerimus. Hec illa vel ē
ſimilia/quā in camera ſua ſe pn̄te partim
ꝓnūciauit. partim ꝓnūciari fecit/multis
tranſcribētibus idē Johānes parui. que ⁊
poſtmodū ꝑ exemplaria multa venditiōi
publice fuit expoſita. Ueritas ē nec nega-
mus/ꝙ ꝺ concluſiōe finali ꝓpoſitiōis iſtiꝰ
ſceleratiſſime. q̄ concluſio ē dn̄i ducis bur
gundie/ſicut aſſeruit ſepe ⁊ loquit̄ ſingula
riter ꝺ ipō ꝙ in nullo culpari dꝫ dum fecit
interfici ducē aurelianen̄. ſūpte ſūt quinq̃
ſex ſeptem aſſertiōes nō ꝓrſus dolo malo
vel ad veritatis imutationeꝫ. ſed vt honor
ipſius ducis burgūdie q̄ntū fieri potuerat/
celando nomē eius ſeruaret̄. Quale ē igit̄
ea q̄ in obſequiū facta ſunt/in maleficiū re
torquere? Porro non ſecus euenit in hoc
concilio dū aſſertiōes abſq̃ aſſerētis noīe
nunciate ſūt/qđ verſū vidimus in grande
ꝑiudiciū cauſe fidei ⁊ catholice veritatꝭ. qr
nō ita potuit intelligētia dictorū ex cauſis
aſſumi dicēdi. ¶ Calumnia. iij. Seq- T
tur aliorꝝ calumnia tercia idem dicētiū
qđ priores/ſed ex alio capite. Contendūt
eñ magiſtꝝ Johānē parui. veritates octo
ꝓ ſua maiore poſuiſſe. q̄ ab ipſis aſſertiōi
bus plurimū ſunt diſſimiles. At vō calū-
nia talis nō releuat in aliquo/ ſꝫ aggrauat
⁊ gladio ꝓprio faciētē iugulat. Primo quo-
niam ꝑtenſe veritates iſte quedā reperiūt̄
in fide ⁊ moribus erronee/vt tercia quarta
ſexta ⁊ ſeptima. Alie vel falſe/vel iniurio-
ſe/ſcandaloſe ⁊ piarū auriū offenſiue/imo
⁊ ſacrilege ſi examinatio debita fiat. Fate-
mur ꝓinde aſſertiōes iſtas nouē non eſſe
totaliter extractas ex ꝑtenſis octo veritati-
bus qr ex concluſiōe principali tres vt pre-
mittit̄ ſumpte ſunt. reliquas vō cū pluri-
bus alijs continēt articuli quattuor hac il
lac ſparſim inducti ꝓ maiore cum ſuis ꝓ-
bationibus. Quis pterea neſcit potuiſſe ꝓ
poſitiōes plures ⁊ varias ſcriptas fuiſſe ꝓ
eadē concluſiōe iuſtificāda: imo ⁊ ſic actuꝫ
eē bis aut ter forſitan inueniet̄ teſtimonio
fide digno. ¶ Fuit aūt vna variationis oc
caſio/ꝓpoſitō facta pariſius in caſtro lupa
re pro parte dn̄e tūc duciſſe aurelianen̄. ad
impugnationē prefate ꝓpoſitiōis Johan
nis parui. ita ꝙ non ē verum ſalua pace di
centis/ꝙ illa ſua ꝓpoſitio non fuerit ipō vi
uente quolibet impugnata. Cur autē nō
damnata iudicialit̄ fuerit/pluria dici poſ-
ſent/ſꝫ amica breuitas ⁊ loquēdi ſobrietas
non patit̄. Notū eſt illud ciceronis. Int̄
arma ſilent leges. q̄ audit intelligat. ¶ De-
niq̃ hāc cū prioribus calumniā/vnū ver-
bum diſſoluit. qr nihil actū eſt/nihil ꝓceſ-
ſum iudicialiter cōtra perſonā aliquam. ſꝫ
dūtaxat contra quaternū iſtum ⁊ alios ſi-
milia tenoris. damnādo doctrinam in eis
peſtiferā/cum aſſertiōibus iſtis nouem/et
alijs illic poſitis. quiſq̄s autor vel non au
tor extiterit. ¶ Calumnia. iiij. Sequit̄ ali
orum calumnia quarta. Ueritatē inquiūt
hn̄t aſſertiōes iſte ſpecialiter ꝑma ꝑncipa-
lis/⁊ hoc in caſu ꝺ ine reuelatiōis. Sed fa-
cilis ē rn̄ſio/dicere/doce me ꝺ reuelatione.
Nam abſurdū et blaſphemie ꝓximuꝫ eſt
detorquere diuinā reuelationē paſſim ī ca
ſibus aſſertōnis illius Bullas e celis ſuꝑ
hoc nō recepimus ſed in oppoſitū ſcriptu
ras ꝺ celis habemus autēticas. ¶ Ca- V
lumnia. v. Ueniamus ad alteram ca-
lumniā quintā. Aſſertiōes iſte/dicūt mul
ti/vere ſunt in caſu ineuitabilis neceſſitatꝭ
Hic eſt ꝑncipalis locus refugij partis ad-
uerſe/deliteſcūt in hoc antro ſubdole ⁊ ob
errantes ratiocinationū vulpecule. Docu
it hoc lectura quaternorꝝ ⁊ allegationū ful
cire conantiū partem iſtam. In loco hoc
publice ſeſſionis cōuincunt̄. ⁊ hoc ꝑ inſpe
ctionem omniū fere ſcedularū/ ratiocinan
tium ꝓ verificatiōe huiuſmōi aſſertionū.
¶ At vero credite patres orthodoxi/defe-

cerunt ſcrutantes ſcrutinio. ⁊ meditati ſūt
inania. Repetem⁹ hic pauca pro plurimis
q̄ aduerſus calumniā iſtā ⁊ allegata ⁊ ſcri=
pta ſunt. Sunt nimirū aſſertões iſte p̄ter
octauā vniuerſaliter poſite. neq̧ ad caſum
ineuitabilis neceſſitatis coartate. imo po=
tius eccleſie/quo caſu etiā ineuitabil' neceſ
ſitatis/negaremus eas ex forma loquendi
veras ee̅. ꝙ ſcꝫ meritoriū eēt nedū occidere
ſꝫ occidi facere ꝑ inſidias ⁊ villane ſine dif=
famatione ⁊c̄. ¶ Omiſſa v̊o contētiōe ſu
per hoc. ꝯſtat vt p̄diximus aſſertiōes iſtas
octo ſumendas ee̅ ꝓ vniuerſalib⁹ ex q̄dru=
plici radice. Primo ex vſu cōi et vulgaris
acceptiōis. Secundo ex forma ſue locutio
nis. Tertio ex modo ſyllogiſtice applica=
tionis. Et quarto ex theologicis ſmōib⁹
ac moralibus regulis/ī q̇bus indefinita ꝓ
vniuerſali ſolet poni. declamatiōes omit=
tere faſtidij timor cogit. nā in prima multi
plex diſtributiōis ſignū ponit dū ait. lici=
tum ē vnicuiq̧ ſubdito ⁊c̄. Sed et quarta
palam eſt vniuerſalis dicēs. ꝙ q̇libꝫ tyran
nus debꝫ interfici ꝑ inſidias ⁊c̄. Porro q̇d
dicemus d̄ nona que ſic habꝫ. In caſu ſo=
cialitatis/iuramēti ꝓmiſſiōis/ſeu confede
rationis factarū ab vno milite ad alterum
quocūq̧ modo id fiat aut fieri poſſit. Si
contingat ꝙ iſtud vertat̄ in p̄iudiciū vni
us ꝓmittentiū/aut cōfederatoꝝ/ ſpōſe ſue
aut ſororū liberorū. ip̄e de nullo tenet̄ eas
obſeruare. Pro q̇d vniuerſalius/ac ꝓinde
q̇d abſurdius/q̇d falſius/q̇d demētius di=
ci pōt? Sed nō minus inepta eſt defenſio
qua dicūt aliqui/iſtā ideo verā ee̅/ quia p̄=
iudicium capit̄ tm̄mō pro p̄iudicio aīe
qđ eſt peccatū mortale vel veniale. At v̊o
forma ꝓpoſitiōis vulpeculā hāc interimit
qm̄ homo nō iurat in p̄iudiciū aīe vxo=
ris ſue vel liberoꝝ. Confutat̄ ⁊ ex cōi mō
loquēdi apud vulgus/apud iuriſtas et iu
dices. Vn̄ ⁊ papias dicit p̄iudiciū ee̅ impe
dimentū in cauſa. Rurſus eq̄ turpis et fri
uola eſt fuga/dicēdo ꝙ p̄iudiciū analogi=
ce dī de p̄iudicio ſpūali ⁊ tꝑali. Poſtremo
etiam vbi p̄iudicium concederet̄ nō poſſe
dici niſi de p̄iudicio aīe qđ eēt contra ius
Verūtamē homo ꝓ cōſeruatiōe iuramen
ti deberet hmōi p̄iudiciū non quidē face=
re/ſed ab alio factū pati/pro conſeruatōne

iuramenti. patꝫ in iuramentis per metum
extortis. ¶ Quanta eſt igit̄ o ſalutifer xp̄e
ſcandali materia aduerſus hoc conciliū/⁊
conſtituētes ipm̄/bonos et graues littera=
tiſſimos ⁊ peritiſſimos vtroq̧ iure. ꝙ iam
ꝑ vndecim mēſes vel eo circa ventilari vi=
ſa eſt hec doctrina iam patēter hereticalis/
imo ⁊ ſacrilega/tanq̄ de ꝓpoſitiōe dubita=
bili/vel opinabili/aut forſitan vera que ſe=
cularibus illitteratis nedū chriſtianis/ſed
⁊ iudeis/paganis ⁊ barbaris debꝫ ee̅ notiſ
ſima/ ꝓut in his patētibus litteris rex per=
orauit. ¶ Haberet hoc loco paruitas X
mea iuſtiſſimā inuehēdi cauſaꝫ aduer=
ſus famoſos quoſdā libellos imitētes ſup
hoc caſu ineuitabilis nc̄citatis/qui traditi
ſūt per primū ex iudicibus in iudicio. ⁊ ꝓ=
tinus data copia eſt habere volētibus In
quibus quot atroces iniurie dicant̄ aduer
ſus hoc conciliū ſuper condemnatōe erro
rum aduerſus chriſtianiſſimū regē franco
rum/⁊ enormiter ſupra modū aduerſus p̄
fulgidū illud iubar eccleſie Pariſien̄. vni=
uerſitatem. demū cōtra ꝑſonas diuerſe di=
gnitatis ⁊ gradus: recogitare neduꝫ legere
prorſus horror ē. Quibus tn̄ addita ē hec
iniuria/ꝙ rn̄dendi locus negatus ē vl' nō
datus. Illic autor inter cetera cadit in fo=
ueam quā fecit dū damnat ⁊ irridet igno=
rantiā logice apud illū qui conſequentiaꝫ
iſtā facit. Contradictoria iſtius: licitum eſt
vnicuiq̧ ⁊c̄. eſt vera. ḡ ipſa falſa. per legem
contradictoriarū qua nulla melior ē conſe
quentia. Nulla v̊o fallacior illa quā ip̄e fa
cit ex aduerſo ſaltem implicite/dum argu=
it ſic. Verū eſt in aliq̊ caſu poſſibili/vtputa
ineuitabilis nc̄citatis/ꝙ licꝫ occidere tyrā=
num. ergo licitū eſt vnicuiq̧ ⁊c̄. Nam op=
poſitum conſequētis ſtat cum antecedēte
in caſibus plurimis centū vel mille. Sed
hec interim modeſtie ⁊ breuitatis zelus p̄=
tereat. ¶ Calumnia. vj. Veniamus ad ſe
xtam calumniā dicentiū/ꝙ aſſertōnes iſte
ſunt ſatis exponibiles ad aliquem ſenſuꝫ
verum. Rn̄demus negatiue/ſi iux̄ regulā
hylarij p̄allegatā/⁊ ī ſcedula fratꝝ mēdicā=
tiū poſitā ꝑſpicue ꝓ nr̄o ꝓpoſito/intelligē=
tia dictoꝝ ex cauſ aſſūat dicēdi. cōbinādo
ſcꝫ ꝯcluſionē cum p̄miſſis ⁊ p̄miſſas/cum
ꝓbationibus ad inuicem. Ceterū et ſi ve=

rum eſſet id qđ allegatur de exponibilitate
ad aliquem ſenſum verum. nihilominus
ꝓpter caſus longe plures falſiſſimos et no
torie ſcandaloſos/ redderenẗ condemnan
de. vt alias in quodam ſermone ⁊ in ſcedu
lis q̃ legenẗ deductū eſt ¶ Calumnia. vij.
Rn̄demus alteri calumnie que a veritate
vacua per numeroſitatem conaẗ euincere
dicens aſſertiones iſtas plures habere de=
fenſores q̃ oppugnatores. ſunt idcirco ve=
re vel ſaltem opinabiles. O fallaciſſima et
hereticis atq̃ erroribus fauens calumnia.
Non inſequeris inquit lex multitudinem
ad faciendum malum. quare quia ſtulto=
rum ⁊ etiam maloꝝ infinitus eſt numerꝰ.
Nihilominus ſi ad numerum ⁊ meritum
placeat attendere/ non dubitamus multo
plures/ atq̃ grauioris autoritatis nos ha=
bere tā in hoc ſacro concilio q̃ alibi. atten=
to q̃ plures magiſtri preſertim ſeculares/
nondum dederunt deliberatōnes ſuas vt
intelleximus. ſicut illi de inclyta natōe an
glicana/ prout fertur. quos tamē vidimus
ſtrenuos ⁊ induſtrios pugiles aduerſꝰ he=
reticam prauitatem abſq̃ vlla acceptione
perſonarum/ vel patrie etiā ꝓprie. Attento
preterea modo deliberandi/ quem fecerūt
fratres mendicantes de q̄ttuor ordinibus
qui ſunt illi facientes hunc numerū. Pu=
tamus em̄ non eſſe cū eis duos magiſtros
in theologia ſeculares/ vel ſi veniant ad ter
narium totum eſt. Attēto rurſus/ multas
eſſe cauſas extrinſecas/ que mouerunt aut
mouiſſe preſumunẗ/ predictos fratres ad
ita deliberandum in modum cuiuſdā con
uenticuli/ ne dicamus conſpiratōnis. qua
lis ſit ipſoꝝ habitudo ad vniuerſitatē pari
ſienſem plures norunt. Sed hoc reſerare
dimittentes offendiculi formidine. dicimꝰ
ad excuſationem multoꝝ/ q̃ in formatōne
plenaria caruerunt ⁊ in iure ⁊ in facto ex q̊
ius oritur. Quid igitur mirādū ſi ad pau=
ca aſpicientes de facili enunciauerunt. qui
bus ſi collationi mutue maioꝝ ad inuicē
⁊ cum eis intereſſe datum fuiſſet. quemad
modum tanta ⁊ tam diuturna q̃ſtiō eſt in
ſtantia a dominis cōmiſſarijs in cauſis fi=
dei. exiſtimare non poſſumus quin mutaſ
ſent vota ſua. ¶ Rurſus attendendū eſt/
q̃ materia preſens non eſt ſic appropriata
theologis quin conueniat dominis cano=
niſtis ⁊ legiſtis apud quos materia prece=
ptorum decalogi ꝓpter applicationem eo
rum faciendam ad iudicia/ particularius/
⁊ exquiſitius enucleata eſt q̃ apud theolo
gos. Quales plurimi ſunt qui canones iu
ra ⁊ leges ⁊ ſi ſpeculatiue ſtuduerūt. ad pra=
xim tamen operis iudicialis nequaq̃ tra=
duxerunt. Erunt igitur tales/ imo et laici
prudentes ⁊ boni iudicij. magiſtri inſuper
moralibus eruditi/ ſuper eoꝝ deliberatiōe
qđ ſentiant ꝯſulendi. ¶ Calumnia. viij
Subiungamus ꝑ calumnia octaua eo
rum qui dicunt q̃ aſſertiones iſte ideo/ q̄a
reprobate ac damnate ſunt pariſius/ et hic
reprobari queruntur. pepererunt infinita
ſcandala ⁊ parient/ etiam vſq̃ ad totalē de=
ſtructionem cōmunitatis. Fatemur cum
chriſtianiſſimo rege ac vniuerſitate Pari=
ſien̄. ſicut ⁊ experientia prochdolor nimis
edocuit/ q̃ aſſertiones iſte ⁊ ꝓpoſitio conti=
nens ea dederunt infinita ſcandala/ ſed q̃
ex reprobatione ⁊ damnatiōe ſua/ ſcanda=
lum tam multiplex datum ſit/ vel negamꝰ
oīno vel dicimus q̃ ſcandaliſati per huiuſ
modi condemnationes/ nedum nō habu=
erunt cauſam rationabilem ſcādali. ſed ex
hoc reddunt ſe ac de ſcandalo in fide et de
bonis moribus/ imo ⁊ de pertinacia mul=
tipliciter ac vehementer ſuſpectos. Videa=
ant igitur qui retorquēt iniurias que con=
tigerunt et calamitates ad reprobationem
huius peſtifere doctrine/ nedum alios in=
culpare ſatagunt aſſentientes damnatiōi.
ipi aſſentientes incidant in foueam et la=
queum inextricabilem non ſolum hereti=
ce prauitatis/ ⁊ fautorie/ homicidiorū/ per=
iuriorum/ ac inſidiarum/ ac ſeditionum ſi=
ne numero/ ſ; in ꝑtinacis obſtinacis dam
nabilem/ ⁊ vix egreſſibilem laborintum ſe
detrudant/ ac detruſos manifeſtent. Neq̃
em̄ certior eſt errantiū pertinacia q̃ ſi ob
veritatis publicationē/ vel damnationē er=
roris notorij guerras moueat quis/ ſediti
ones ⁊ bella. aut mouentibus ꝓinde faue=
at atq̃ conſentiat/ ſed in his ꝓ nunc inſiſte
re non eſt noſtrū. ¶ Calumnia. ix. Sup=
addiẗ nona calumnia dicētiū aſſertiones
iſtas ſpectare nō ad iudiciū fidei/ ſ; ad cau
ſam ſanguinis/ ⁊ q̄ ꝯcernunt ꝑcepta deca=

logi/que idcirco ad fidem non ꝑtinent/ q̄ꝛ
continēt euidentiam in lumine naturali.
Concedamus in primis ꝙ homicidiū in
ſe ꝯſideratū ſpectat ad cauſā ſanguinis cri
minalē. Sꝫ homicidij iuſtificatio/ p̄ſertim
ꝑ ius diuinū atqꝫ canonicū/ tanꝙ̄ illud ſit
licitū laudabile ⁊ meritorium/ ꝑtinet vtiqꝫ
ad iudiciū ⁊ iudices fidei. Eſt em̄ lōge ali
ud loqui d̄ homicidio/ aliud d̄ homicidij
iuſtificatiōe. ſicut aliud ē furtū. aliud ē fur-
ti approbatio. Porro dū addit hec calum-
nia p̄cepta decalogi nō ēē de fide etiā ꝓprie
dicta. fallit ⁊ fallit̄. ſicut alibi ꝑſpicua ⁊ irre
fragibili ratiōe monſtratū ē. Edocuit hoc
tituli formatio ob inde ꝓueniēs vt fertur/
dū queſitū eſt vtrū he noue aſſertiōes ſint
fidei iudicio reprobāde/ ſed hoc fieri procu
rans incidit in foueā quā fecit. ¶ Calū-
nia. x. Subinfert tandē vltima pro nūc
calumnia q̄ me pariter cum rege querit in-
uoluere/ tanꝙ̄ aliq̄d execrabile cōmiſerim.
Ecce inquiūt/ iſte xp̄ianiſſimū regē expo-
nit diſcrimini turpis note erroris vl̄ hereſ
in cauſa quā nō voluit nec vult aſſumere.
¶ Hic rn̄deo primo ꝙ neqꝫ regē neqꝫ pru
dentiſſimū conſiliū ſuū totū/ neqꝫ vniuer-
ſitates neqꝫ p̄latos/ neqꝫ cleꝝ ſui regni/ ita
in manu mea teneo. ꝙ eos ſufficiā vel de-
beam ꝓhibere a defenſiōe cauſe fidei/ neqꝫ
certe volo. Ob hoc em̄ rex dicit̄ xp̄ianiſſi-
mus velut anthonomatice. q̄ꝛ fidem prote
git ⁊ defēdit. ¶ Dico ſecūdo/ ꝙ anteꝙ̄ rex
veniret hic in cauſam. aſſūpſi mihi cauſā
ipam modo quo decebat theologū. a quo
modo neqꝫ diſceſſi/ neqꝫ diſcedo/ neqꝫ diſce
dam deo mihi ꝓpicio/ ſicut reperiri debꝫ in
actis me ita rn̄diſſe. Erat modus ꝓceden-
di ꝑ denūciationē euangelicā/ ꝯ̄ doctrinā
erroneā in fide ⁊ moribus ac multipliciter
ſcandaloſam. ¶ Dico tercio ꝙ dū ſenſi cō
miſſarios in cauſis fidei aliter intēdere. q̄a
citabāt me vt irem diuionē ⁊ tutiꝰ mihi for
te fuiſſet ire in babylonē/ q̄ꝛ inſuꝑ nihil in-
tendebā ꝓcedere ꝯ̄ ꝑſonā qualēcūqꝫ/ nec ꝑ
ſtrepitū ⁊ figurā iudicij/ interrogatus ſi fa-
cerem meā partē. rn̄di ꝙ hmōi denūciatio
nem ꝯ̄ ꝑſonā/ neqꝫ fecerā neqꝫ faciebam. ⁊
retribuat deus in bonū illis/ qui contra ſa
tagentes oppoſitū quibus ignoſcat deus
meā innocentiā ⁊ ſimplicitatē reuelauerūt
hoc memori grataqꝫ mēte retineo. ¶ Dico
quarto ꝙ ſi materia ſtetiſſꝫ in puris termi
nis theologicis/ tractādo eā ſtilo theologi
co qualis p̄deſcriptus eſt/ ita ꝙ d̄ intereſſe
ꝑſonali cuiuſcūqꝫ perſone nequaꝙ̄ fuiſſet
actū/ nō opus fuiſſet introducere regis au-
toritatē. Nunc aūt dū res tractata ē et tra-
ctat̄ ꝑ aduocatos ⁊ ꝓcuratores ⁊ notarios
⁊ ꝑ ſtrepitū ⁊ figurā iudicij/ ſenſit aduerſa
ꝑs/ credite ſenſimus ⁊ nos/ ꝙ diuitibus et
diuitijs opus erat. Et ecce lr̄as inſtructio-
nis miſſas ꝑ partē aduerſam ex hoc loco ī
burgundiā/ q̄ ſatis hoc indicāt/ ſꝫ eas ꝓpa
lare iuſſio ſacri huius cōcilij cū ꝓpoſiti mo
deſtia/ nō ꝑmittit. Hic v̄o iuridicus proce
dendi modus/ qualis p̄dictus eſt/ multos
exterruit/ ne māifeſtas hereſes hic dogma
tiſatas ⁊ notorie p̄dicatas/ vellēt vel aude
rent denūciare iudicibus. Quis aūt ſit ſti-
lus in hac fidei materia practicādi ſcedula
poſterius legēda docedit. ¶ Cōcludendo
tādē ⁊ ꝯſtant̄ affirmo/ me firmit̄ credere et
nullatenus dubitare ꝙ hec doctrina ꝓpo
ſitiōis defendētis magiſtꝝ Johānē parui.
cū ſuis aſſertiōibus ſicut inuēta ⁊ ī iſto co-
dice cōtinet̄ ē erronea in fide ⁊ moribus ac
multiplicit̄ ſcādaloſa. Et ſi fuerit aliq̄s vel
aliq̄ q̄tumcūqꝫ multiplices/ volentes chri
ſtianiſſimū regē calūniari/ ꝙ non fecerit in
hac ꝑte iudiciū ⁊ iuſticiā/ credendo ⁊ credi
mandādo ſicut mō dicimus/ ⁊ ſicut opatꝰ
ē/ ego nedū noīe regis xp̄ianiſſimi/ ſed etiā
ꝓprio noīe cōſtituo me partē defendentē
ad penā taliōis/ ꝓ me ⁊ mihi adherere vo
lētibus in hac ꝑte/ et corā hoc ſacroſancto
⁊ vniuerſali cōcilio/ dei nutu congregato.
Dico partē defendentē. attēdite. q̄ꝛ partem
accuſantē ꝯ̄ ꝑſonā aliquā neqꝫ feci/ neqꝫ fa-
cere ꝓ nunc niſi q̄d aliud vrgeat/ diſpoſui.
Nō em̄ mihi colluctatio ē aduerſus carnē
⁊ ſanguinē/ ſꝫ aduerſus p̄ncipes tenebrarū
harū ⁊c̄. ¶ Faciat igit̄ ſimilit̄ ꝑs aduer-
ſa ponat ꝑſonā ꝓpriā ī q̄rela dn̄i ſui/ imo
certe cōſilio meo nō faciat aut ſi fecerit cō-
quieſcat. abſit a me vt gaudeā ſuꝑ iniq̄tate
⁊ nō congaudeā vitati. ¶ Sed ecce patres
orthodoxi/ deo iure amabiles/ dū inter lo
quendū retorqueo mētis oculos ad preaſ-
ſumptū thema quo diximus. Deus iudi-
ciū tuū regi da. rapior quodāmō de viuis

ad mortuos/dū id qđ ſubdit̄ intueor/⁊ iu
ſticiā tuā filio regis. Et aīaduertite precor
interim p̄res benigniſſimi/viri miſicordie
q̊ꝝ iuſticie obliuiōe me nō acceperūt. Ad
uertite nūc pauliſper ad me aurib⁹ v̄re car=
nis ⁊ oculis. atq̄ſ ſpūalibus oculis ⁊ auri=
bus. q̄d filius regis ⁊ frat̄ iſti⁹ ludouic⁹ in=
clite mēorie dux olim aurelianē/māſuetiſſi=
mus/⁊ benignus/elegantis forme. ꝑſpica
ciſſime ſagacitatis eloq̄ntie ſingularis ⁊ pe
ne incōpabilis. q̄d inquā nūc ipſe/imo q̄d
ſanguis ſuus clamet ad hoc ſacrū cōciliū/
miſicordi pietate pēſate cōpatiētes eſtote
ex inata teneritudine miſatiōis cordialis:
reuoluētes vobiſcū int̄ miſicordie viſcera
q̊ clamore/q̊ gemitu/q̊ plangore/q̄rat mō
iuſticiā. Nō eq̄dē ſicut exiſtimo tātūdē ꝓ
ipſa morte nature. q̄z ſcit ꝙ mortu⁹ ē q̄n̄q̄ʒ
moriturus. q̄ꝫtū ꝓ tali mortis mō conq̄rit̄
q̄ꝫtū p̄terea ꝓ crudeliſſime necis ſue iuſtifi
catiōe q̄ ē infamie mors altera. mors cōti=
nua. mors indigna neq̄ʒ minus fugibilis
q̄ꝫ ſit ipſa mors nature. Hec ſiq̄dē infamie
mors ciuilis/nedū viuētes interimit. ſʒ de
ſeuit in mortuos. nō vnū vel duos interfi
cit ſʒ poſteritatē totā. totū genus et affines
diro lacerat ignomīe telo. nos tres p̄cipue
filios illuſtres ac ingenuos ſupſtites. q̄rū
vnus obſes. alt̄ captiuus detinet̄ i anglia.
non vt ꝓditores q̄dē. ſʒ vt regis ac regni fi
deliſſimi defenſores. ¶ O ſi datū eēt his li
beris/pupillis orphanis ⁊ captiuis/aſtare
corā reuerēdiſſimo ac celeberrimo cetu pre
ſenti. ſi fas alloq̄. plus plāctibus. plus ſu=
ſpirijs. plus ſingultib⁹. lachrymis ⁊ gemi=
tibus. q̄ꝫ ore vel vocib⁹ clamarēt. Date p̄ri
date nob̄ iuſticiā. O ſi ꝓcūbētes eos ⁊ ad=
uolutos v̄ris ſctis pedibus cernerēt hi mi
ſicordes oculi v̄ri. cōcipite q̄bus iacul̄ in=
time cōpaſſiōis vulnerarēt̄ pijſſima corda
v̄ra. q̄z neq̄ʒ v̄bis ex̄ ꝓferre. neq̄ʒ int̄ me ꝓ
rei magnitudine comp̄hēdere ſufficio/q̄đ
cupio. ꝑficite q̄đ neq̄o. Ceteꝝ nūq̄d nō ob
ſecro ſufficē debuerat p̄res ſapiētiſſimi atq̄ʒ
miſicordiſſimi/nature mortē īmaturā tali
ter inflixiſſe p̄ri. Tollat̄ q̊ mors alt̄a/quā
ſacrilega impietate crudel̄r inferre ac reno
uare nō ceſſat tā p̄ri mortuo/q̄ꝫ ſupſtiti ge=
neroſiſſime ꝓli ſue/libellus hic v̄e famoſiſ
ſimus/vt rex ſcribit. vere hereticalis. ſcāda

loſus. humani federis emulus. catholice
ꝯdēnatus. ſceleratiſſimus vipereus. legis
decalogi impugnatiuus. q̄n etiā miſami
ꝑeuntiū aīaꝝ/p̄res ac dn̄i miſicordes. illo
rū vice nullū loq̄ndo/q̄ dānabilit̄. ita ꝓfe=
cto ē. dānabilit̄/in ꝑnicie ꝓprie ſalut̄ ⁊ alie=
ne/libellū hūc letiferꝝ ꝑtinaci aīoſitate defē
dunt/⁊ ſuare ꝯtēdunt ne ꝑeat. ¶ Et ego
nūc in ſpū lenitatis i ſpū ſacri ꝯcilij p̄nt̄/
q̄ ē ſpūs pacis ⁊ ꝯcordie. ſpūs charitatis q̄
benigna ē. q̄ nec inflat̄/nec irritat̄. cōuerto
vocē meā ad vos/reuerende p̄r ac dn̄e/dn̄e
attrabatēſis/cū q̊ vixi olim familiarit̄ ⁊ be=
nigne. Ad vos ſilr mgr̄ petre/vice dn̄i Re
mēſis compatriota chariſſime/q̊s ego dili
go in v̄itate/dilexi ⁊ diligā dn̄o ꝓpicio. Nā
q̄ nō diligit manet in morte. optabilius aūt
eēt ꝑdere vitā carnis q̄ꝫ in tali viuere mor=
te mētis. Interrogo vos nūc aliq̄. Rn̄dete
p̄cor. imo tacētibus vob̄ rn̄debo ipe ꝓ vo
bis. Nōne diligitis ſalutē t̄pale ſit̄ ⁊ ſpūa
lē illuſtriſſimi p̄ncipis dn̄i duc̄ burgūdie.
Diligitis ſcio. Nō diligit̄ ſecuritatē incli
te poſteritatis ſue in dn̄ijs hereditādis. Di
ligitis ſcio. Nūq̄d p̄terea nō aīaduertitis
vero iudicio rōnis mortē quā loq̄mur/pra
uo cōſilio ꝑpetratā. q̄lē ⁊ q̄lit̄ nūq̄ꝫ p̄r pru=
dentiſſim⁹ recolēde mēorie philipp⁹ attem
ptaſſet. Puto ꝙ ſic aīaduertitis. neq̄ʒ ſi af
fuiſſetis (eratis em̄ tūc in italia) dediſſetis
tale cōſiliū/de q̄li dū aliq̄n viuēte p̄re p̄fa=
to. fuiſſet aliq̄s ſ̄mo habitus ꝑ nōnullos/
cōtinuo camerā exiēs ⁊ medicū ſuū inue=
niens/meſtus ac turbidus clamauit. Bea
tus vir q̄ nō abijt in cōſilio impioꝝ. Deni=
q̄ʒ cognitū ē/ꝙ mortē hanc mox vt patefa=
cta ē ⁊ annotata/ſic ipē dn̄s dux p̄ns exhor
ruit/deteſtatuſq̄ʒ ē vt diceret dn̄is de regio
ſanguīe. Diabolus mihi inq̄t ꝑſuaſit. Q̄
ſi mors īiuſta fuit/ſit iuſtificatio peior. ſit
defenſio iuſtificatōis peſſima cōſeq̄ns eſt
Vincat igit̄ vos. nō ego ſʒ v̄itas. ſʒ rō ſʒ pi
etas p̄ ſalutē aīaꝝ v̄raꝝ/⁊ ꝑ illā quā vos ex
paueſcere ac refugere cōuenit penā erratuū
ꝑ illā deniq̄ʒ ſeueritatē ſnīe/q̄ xp̄ianiſſimus
rex francoꝝ/ſupmus nr̄ dn̄s cōīs/per lr̄as
patētes ſuas/credite dicēti/his oculis vidi
his manibus palpaui eas. dānat hūc libel
lū tāq̄ꝫ iniurioſū regie maieſtatis ſue. man
datq̄ʒ plecti defendentes illū pena crimini

calli debita/que qualis ſit nõ latet vos ſcio ⁊ hec cohibeat tēporalis pena/ſi non retrahere ſufficit canonica vl' eterna. ¶ Tandē egoipſe reuertor ad vos patres orthodoxi ſupplicans petens ⁊ obteſtans ꝑ deſideriū illud qđ habēt reuerēdiſſime ac deo amabiles paternitates veſtre ad ſalutē aīarū ad extirpationē errorꝝ ⁊ correctionē errantium: ſiqđ mouet illa ezechielis imo dei ꝑ ezechielē expaueſcēda horribilis tuba/que pereuntiū in erroribus et peccatis intonat ſanguinē a ſpeculatore mutoꝫ requiri/tollatur ꝑ iudicialē huius ſacroſancti concilij ſnīaꝫ/libellus iſte famoſiſſimus/mortifer/ ⁊ hereticalis/⁊ eradat̄ memoria eiꝰ a ppl'o chriſtiano. Ut quid etiā membranas occupat: vt quid legētes ⁊ audiētes ſua ꝯtagione fedat/inficit conculcatqꝫ? ¶ Hoc in receſſu ſuo queſiuit ſereniſſimus rex romanorꝝ. Supeſt ſcedula patens cui ſigillū ſuum impreſſuꝫ eſt. Et quid pariſius egerit fame vox inſonat? Hoc ipſū petit. hꝰ ſuadet. hoc obteſtat̄ chriſtianiſſimus rex francorꝝ. Hoc ꝑclariſſima pariſienſis vniuerſitas/⁊ alij q̄ꝫ plurimi. Hoc nos poſtremo humiles ſui ambaſiatores ſupplicibus votis exoramus/quatinus in hoc adiutores ſitis. dando regi iudiciū/⁊ iuſticiā filio regis. ſequēdo veſtigia chriſti/qui ad hoc venit in mundū/vt oues errantes ad ſe reduceret. ¶ Sic itaqꝫ de prius errātibus ſi nõ obdormiuerint. ſi nõ in errore cepto pertinaces qđ abſit/extiterint. dicet̄ ex ſententia illud de epiſtola dñice currētis. Eratis aliqñ ſicut oues errātes/ſed nūc cõuerſi eſtis ad paſtorē ⁊ epm̄ aīarꝝ vrarꝝ. Ad hoc qppe tendit orō ꝓpoſita vice thematis. Deus iudiciū tuum regi da. ⁊ iuſti. tu. fi. re. Terminabimus in hoc primā pn̄tis actus partem. reliqua ꝑ lecturā lrãꝝ quarūdā ⁊ ſcedularum q̄ꝫtum audire placuerit finietur.

¶ Finit ꝓpõ facta a dño cācellario pisien. corā ꝯcilio gn̄ali ꝯſtañ. ex ꝑte regis francie

¶ Et tūc poſtmodū dictus cancellariꝰ pariſien. ac mgr̄i Jordanis morini Ꝺ puch. nepotis/et p. de verſailles ambaſiatores p̄fati chriſtianiſſimi francorꝝ regis/⁊ eiꝰ noīe ꝓduxerūt corā toto cõcilio generali. et in manibus ꝓthonotarij Januen. ſub cuſtodia concilij tradiderunt litteras. ⁊ alia munimenta ſubſequentiū comprehenſiua inſtrumētorꝝ ab omibus ꝓthonotarijs ⁊ notarijs. de ⁊ ſuꝑ dictis datis ⁊ ꝓteſtat[']. Primo quendā puū ſexternū papireū ꝯtinētē tres ꝑtes principales. In prima ponebāt̄ ſex concluſiōes theologice contra ꝓpoſitionem cuiuſdā Johannis parui. ⁊ doctrinā in eadē contentā/⁊ incipit. Quia ex patētibus ⁊c̄. In ſecunda erāt octo regule ſuper ſtilo theologico tenēdo in condemnatōne errorꝝ cum certis requiſitis. ⁊ incipit Suꝑ oīa vincit veritas. In tercia erat breuis ſcedula petitiua examinatiōis faciende de deliberatiōe quattuor ordinū mendicātiū ſuper nouē aſſertionibus ⁊c̄. ⁊ incipit. Attendēs chriſtianiſſimus. Cuius quaterni magna pars fuit tunc lecta ⁊ ſpecialiter requeſte. Item magnā litterā regis patenteꝫ ſuꝑ condemnatiōe dicte ꝓpoſitiōis magr̄i Johānis parui/⁊ incipit. Regia maieſtas nr̄a. ¶ Item quendā magnū quaternum papireū ſignatū ſignis duorꝝ notariorꝝ cõtinentē ꝓpoſitionē magr̄i Johānis parui. Itē inſtrumentū aduocatonis dñi cancellarij pariſienſis ſuper ꝓpoſitōe per eum ex parte vniuerſitatis pariſien. al's facta corā rege francorꝝ. Item ſcedulā papireā continentem appellationē a iudicibus fidei ſuper publicatione votorꝝ ⁊c̄. Item lr̄am patentem vniuerſitatis pariſien. ſuꝑ approbatione ſnīaꝝ dñi epiſcopi pariſien. Item quendam quaternū papireū in quo continebatur deliberatio fratrū de quattuor ordinibus mēdicantiū ſuꝑ nouē aſſertiōibꝰ.

Finis.

Sermo eiuſdē corā

cõmiſſarijs fidei de erroribus ꝯ fidē ⁊ mores circa p̄ceptum/Non occides. A

Eſtimo me beatum apud te O ſacroſanctū ꝯſtantien. concilium. O cetus celebris reuerendorꝝ patrꝝ ac ceterorꝝ dñorꝝ/ in omi ſapiētia ⁊ doctrina ac morū honeſtate fulgentiū. Eſtimo inquā me beatum apud te/cū ſim me defenſurus hodie/maxime te ſciente oīa/nedū que apud iudeos ſed chriſtianos ſunt cõſuetudines ⁊ q̄ſtiones ꝓpter qđ obſecro vt patiēter me audias. Utit̄ verbis illis beatiſſimus lucas cu